

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice števil. 16. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inzerati: šeststopenjska potit-vrsta 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Velja za Ljubljano v upravnisti: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom velja mesečno 9 kr. več. Po pošti velja za celo leto 10 gl., za pol leta 5 gld., za četrt leta 2 gld. 50 kr. in za jeden mesec 86 kr.

Štev. 121.

V Ljubljani v soboto, 30. maja 1885.

Tečaj II.

Vabilo na naročbo.

Z junijem 1885 prične se nova naročba na naš list. Prosimo torej naše čast. naročnike, naj naročbo ob pravem času ponové, da se pošiljanje lista ne pretrga. Najbolje se to učini po poštni nakaznici, na čegar odstrižek treba prilepiti le naslov, ki je na pásku vsacega lista.

Naročnina je, kakor doslej, namreč:

Po pošti:

za celo leto	gld. 10—
„ pol leta	5—
„ četrt leta	2-50
„ en mesec	—85

Za Ljubljano:

za celo leto	gld. 6—
„ pol leta	3—
„ četrt leta	1-50
„ mesec	—50

za donajanje v hišo vsak mesec 9 kr.

Strankarstvo med Čehi.

Žalostna usoda Svatoplukovih sinov slovanskih rodov še do današnjega dne ni spametovala. Kamor se ozreš po slovanskem svetu, povsod nahajaš razdor in neslogo. Nejednost, ta je jedna tistih nečednostij, ki je med Slovani povsod doma. Veliki narodi, več milijonov duš broječi, smejo se uže razcepiti na več strank, in to tem bolj, ako jim ne preti nikak sovražnik. A narodi, ki so po številu tako majhni, kakor posamezni slovanski rodovi v Avstriji, in ki so ob enem obdani, kakor le-ti, od vseh strani od mogočnih sosedov, kojim nasproti se jim je boriti za svoj obstanek, morali bi pred vsem skrbeti za to, da med seboj živé v miru, da složno odbijajo vse napade pro-

tivnikov. A po slogi se zastoj oziraš pri slovanskih plemenih. Ne gledé na to, da sta si sinova jedne matere, Srb in Hrvat, zakleta sovražnika, da se rodna brata Poljak in Rusin večno bojujeta, niti jedno in isto pleme ni jedino s seboj. Povsod polno strank ljuto nasprotujočih si! Le ozrimo se v bratovsko nam Hrvatsko. Mesto da bi vsi sinovi te dežele skupno hodili na delo, da bi skupno pospeševali srečno pričeto delo v blagor domovine, stojé si tri stranke v divjem boji nasproti, jedna drugo ovirajoč pri potrebnem delu. Prepričani smo, da vse želé dobro svoji domovini, da jim vsem leži na srci njen blagor, a nesrečna zaslepljenost nekaterih, ki hočejo doseči svoj smoter po nezakonitih potih, ne dopustí, da bi se delalo z združenimi močmi. Nekaj jednacega opazujemo uže delj časa žalostnega srcá pri severnih naših bratih Čehih. Tako zvana mladočeska stranka, ki do sedaj nima še nikakih vspehov pokazati, ki bi jih bila priborila za svoj narod, rogovili od dne do dne huje zoper stare, izkušene vodje českega naroda. Može, kakor Rieger, Zeithammer, ki so osiveli v svetem boji za narodove pravice, ki so kazali svoj pogum tedaj, ko so se nasprotniki Čehov uže veselili nad njih poginom in je tudi marsikatero domorodno srcé uže obupavalo nad zmago pravične stvari, ti može, ki so za časa najhujšega, na vsa mogoča nezakonita sredstva oprtega zatiranja s srčnostjo leva klicali narod svoj na boj, morajo sedaj dan na dan poslušati zaničljiv zasmeh in nevredno zasramovanje nekaterih vročekrvnikov. In zakaj? Za to, ker nočejo hoditi isto pot, kakor oni, za to, ker jih je dolgotletna skušnja privedla do prepričanja, da se z vpitjem in kričanjem za narod ne doseže nič, da je treba temveč vstrajnega truda in dela in vrh vsega modre previdnosti.

Dobro označili so se ti mladočeški politiki o priliki, ko je česki volilni komité proglašil svoj volilni oklic. Uže navadna politična dostojnost zahtevala bi bila, da bi ga bilo prineslo tudi mladočesko glasilo, „Národní Listy“. A to se ni zgodilo. Pač pa so bili može, ki imajo vpliv do tega lista, nesramni dovolj, da so vsebino volilnega oklica preobračali, potem pa smešili ga in z njim tiste, ki so ga sestavili in podpisali. Oklic sestavljen je vseskozi v tako vrednem in resnem tonu, kakor ga ne nahajemo v nobenem drugem brezštevilih oklicov, ki so zagledali v času sedanje volilne borbe beli dan. Kaže se tu, da česki narod res še ni dosegel vsega, kar mu po pravici in po zakonu gre, a naglaša se tudi, da vsled obstoječih razmer in okoliščin do sedaj ni bilo mogoče doseči več. Ob enem pa izraža za trdno upanje, da se bodo vse ovire v prihodnjih šestih letih državnozbornskega zasedanja odstranile in da bode česki narod, ako previdno in modro postopa, gotovo dosegel in zavzel ono mesto, ki mu pristoji v krogu avstrijskih narodov. A „Národní Listy“ s tem niso zadovoljni. Po njih menenji bila bi se morala Čehom uže zdavnej izpolniti zadnja želja. To, kar se je doseglo do sedaj, jim ni nič. Može, ki si jih je nekedaj odbral ves narod vodjam svojim in ki so v se stavljeno zaupanje tako častno rešili, ki so toliko let neprestano in neutrudno borili se za narod svoj, te može sumničijo sedaj, kakor bi jim bila zamrla v srcu ljubezen do naroda. Da taka sumničenja, taki napadi polni grde nehvaležnosti polnijo z bolestjo marsikaterega izkušenega českega rodoljuba, ki je svoje življenje in premoženje žrtvoval za narod svoj, je razumljivo. A to tolažbo vender ima, da večina naroda ni taka, da česki narod v ogromni svoji večini hvaležno priznava zasluge svojih mož in da je primeroma le

Listek.

Švicarska guvernántka.

(Ruski spisal N. A. Lejkin, prevél A. Sušnik.)

Kupec je bil v veselem duševnem razpoloženji; pil je zvečer čaj in pri tem je pokušaval med. Prijazno je svetila s stropa svetiljka in veselo je žuborel na mizi samovar. Gospodinja je nalivala čaj in tudi gledé pitja čaja ni zaostajala za možem.

„Glikerija Antonovna, kolikatero uže sreblješ v sé?“ praša kupec ženo in pomežika z očesom.

„Pojdi se solit, Terentij Terentič! Za vsako čašico se brigaš! Vseh vkupe je šest . . .“, odgovori, pristavljajoč: „Na slano ribo se to pije, in jaz sem se danes spustila v slano belico.“

V jedilnico vstopi kupčeva hčerka — polna, zdrava devojka, blizu šestnajst let stara, in, kakor pravimo, kri in mleko, spremljevana od priletne, suhe guvernántke Švicarke.

„A! Tudi vi ste prišli, da se obliznete po porcelanu. Nu, vsedite se, bodite nam gost“, vabi

jo kupec. „Tedaj, madama, ali hčerka kaj napreduje v tej pedagogiji?“ obrne se k guvernántki.

„Predvsem — pedagogiji in ne pedagogiji, sploh pa jaz nisem madama, nego gospodičina“, pravi guvernántka.

„No, torej madam-mamzel.“

„Kakošna vaša madam-mamzel sem jaz, Terentij Terentič! Jaz vas po imenu imenujem, imenujte torej še vi mene z mojim imenom.“

„Ali ti imaš tako čudno ime, da bi si človek jezik zlomil. Berta Adalbertovna. Toda povem ti nekaj, bodi Berta Fedotovna, potem te nazivljem po imenu.“

„Dobro, dovolim; samo to prosim, ne recite mi „ti.“

„Zakaj pa ne? Saj Bogu tudi pravim „ti“, torej morebiti ne bodem Nemki . . .“

„Ali veste, da po nobeni ceni nisem Nemka, ampak Švicarka . . . Ah, ko bi moj oče, profesor . . .“

„Kaj, očka je profesor? Saj on uže davno na onem svetu z vrage igrá.“

„On ni v peklu nego v nebesih . . . O, ko bi bil še živ, ne trpela bi tacega ponižanja!“

„Švicar — pa v raji! Kaj nepravoslavne tudi puščajo v nebesa?“

V očeh guvernántinih zaleskečejo solzé.

„Saj imate prav“, odgovori ona, „v nebesih so samo ruski kupci.“

„Gotovo, ker mi verujemo in mislimo na Boga, se postimo in za hrame božje mnogo žrtvujemo. Toda, povej mi, čemu se kremžiš? Zvunaj je mraz, in ti spuščáš dež. No, reci mi tudi „ti“, in mi dva sva spravljeni! Verjemi mojemu samozavestju, ne bom s tem razžaljen. In mi imamo samozavestje čisto, koje dan za dnem štirikrat s čajem poplasknemo in zraven ne prigrizujemo nepostnih jestvín, ampak povživamo sladkost blaženega tička — bučelice. In ta tiček je Bogu drag. On mu dela spomladi vosek za svečice. Pij še drugo, tretjo čašico. Si se li uže navadila pri nas na postno hrano?“

„Navadila, ko ni druge.“

„Se vé da, ona je vašincem takó prirojena kot nam. Saj na primer konja ne boš naučil žreti govejega in zverinskega mesa, ker je vajen ovsu in sena.“

majhna peščica onih, ki v zaslepljenosti svoji prezirajo vse dosedanje njih pridobitve za narod.

Čudno, da so ekstremni elementi povsod jednaki! Strast ne pripušča jim, da bi pravično sodili. Pri vsem tem pa so to večidel ljudje, ki znajo vedno kritikovati, vse ob veljavo spravljati, kar so izvršili drugi, a sami ne povspnejo se nikdar takó daleč, da bi kaj storili, da bi pokazali, kaj sami znajo. Vpiti in kričati je lahko in po ceni, a truditi in boriti se za vspehe je kaj družega. Nečemo se še dalje s temi ljudmi pečati, a nekaj bi tem vročekrvnikom, naj so uže kje drugje, ali pri nas doma, vendar le svetovali, da so namreč nekoliko ponižnejši. Saj jim mora vendar zdrava pamet narekovati, da možje, ki so se vse svoje življenje borili za narod, ne morejo kar čez noč postati izdajice svojega roda. Sama ob sebi morala bi se jim vsiljevati misel, da možje, ki uže toliko časa stojé na čelu narodu, morajo imeti nekaj izkušenosti in morajo pač bolje vedeti, zakaj so spremenili taktiko, zakaj sedaj tako postopajo, nego oni, ki so še le včeraj pokazali se na političnem pozorišču. Nekoliko več ponižnosti, nekoliko več spoznanja samega sebe treba tem ljudem, in toli potrebna sloga in jedinstvo povrne se zopet slovanskim rodovom.

Profesor Šuklje.

(Opazka uredništva. Od prijateljske strani na Dolenjskem prejeli smo sledeči dopis; ker se uredništvo po polnem strinja z gospodom pisateljem, upa vstreči svojim bralcem, ako dopis objavlja na tem mestu.)

V današnjih razburjenih volilnih bojih je navadno, da vsaka stranka podrobno opisuje in slika moža, katerega hoče počastiti s svojim zaupanjem. Javno njegovo delovanje, njegove zasluge in korake predstavlja volilcem, da tako ojači stare prijatelje ter si pridobiva novih, svežih moči. Meni se zdi, da je tako početje po polnem umestno; le preleško nasprotna agitacija otemni podobo moža, ki je do sedaj vžival zaupanje, kajti ložer je razdirati in smešiti, kakor zidati in hvaliti. Tj nazoni so me vodili, ako spregovorim danes nekaj besed za moža, kateremu hočem s svojimi somišljeniki dati volilni glas, ako ob kratkem narišem javno delovanje prof. Šukljeta in s tem pokazem, kako neopravičeno je ono orožje, s katerim postopajo naši sodeželani proti kandidatu dolenjskih mest.

Prof. Šuklje stal je uže od začetka svojega javnega delovanja s tako odločnostjo, s tako pogumnostjo na strani našega naroda, da nam je bil vedno vzgled iskrenega, neupogljivega domoljuba. Tudi tedaj, ko nam merodajni krogi niso bili naklonjeni, nikdar ni zatajil svojega narodnega prepričanja. Drugovi njegovi so se deloma vklonili nemili burji, ki je tedaj brila po slovenskih

pokrajinah; on pa je stal kakor skala in raje je zapustil ljubljeno domovino, nego da bi se bil vdal nasprotnemu navalu. Moral je na tuje — kakor mučenik slovenski!

In ko so čez leta milejše usode pripeljale ga nazaj med njegov rod, sprejelo ga je obče navdušenje — pač najlepši dokaz, kaj je bil narodu svojemu. Glavno mesto dežele kranjske izročilo mu je takoj častni posel zastopnika v deželnem šolskem svetu, na jedni strani priznavajoč, da ga ni moža, ki bi imel čistejše narodno prepričanje, kakor on, na drugi strani pa uverjeno, da bo de gosp. profesor vsled svojih zmožnosti to važno mesto zasedal tako, kakor morebiti nihče njegovih sotrudnikov na narodnem polji. In ako sledimo njegovemu delovanju v deželnem šolskem svetu, moramo pač vsi pripoznati, da je tu obilo dobrega stvoril naši narodni stvari. Niso nam sicer znane podrobnosti o sejah odlične korporacije dež. šolskega sveta, a kolikor je o njih prišlo v javnost, vse priča, da je nastop prof. Šukljeta povsodi in vselej veljal slovenski domovini! Kjer je bilo treba braniti narodne svetinje, oglasil se je on in s svojo prepričevalno besedo koristil ideji, za katero se je trudil vse svoje dni. Zraven tega pa je znal pri vsej svoji navdušenosti za narodno stvar takó postopati, da nasprotniki nikdar niso imeli podlage za neutemeljene pritožbe; pripoznal je lojalne pravice druge narodnosti v deželi, visoko držeč lastno narodno zastavo.

Meščani ljubljanski počastili so ga z izvolitvijo v mestni zbor. Ne bodem obširno popisoval zaslug, katere si je prof. Šuklje pridobil v mestni hiši. Omenjam le, da so ga prištevali najpridnejšim mestnim odbornikom; kjer je bilo treba izdelavati obširen referat, lotil se ga je prof. Šuklje, in da se ga ni lotil brezvspešno, pričajo nam jednoglasni sklepi, ki so čestokrat sledili njegovim nasvetom.

Prebivalci dolenjskih mest poslali so ga v deželni zbor in vsakdo bode mi moral pritrčiti, da bi ne bili mogli vestnejšega in vrednejšega moža si zbrati, nego je bil prof. Šuklje. Kdor je količkaj sledil deželnozbornemu zasedanju zadnjih dveh let, je sprevidel, da je poslanec dolenjskih mest igral odločivno ulogo v deželni hiši in da je častno rešil častno svojo nalogo. Kadar koli prišla je važna zadeva na dnevni red, oglasil se je prof. Šuklje. Njegova izvanredna zmožnost in nenavadni govorniški talent nikdar nista propala. Poslanci naši so sami čestokrat pripoznali temeljito in vestno delovanje svojega kolege. Izročili so mu l. 1883 izdelovanje velevažne cesarske adrese, katero je deželni zbor najudanejšje položil pred prestol Nj. veličanstva, in zbornica je jednoglasno sprejela načrt, kojega je predložil prof. Šuklje. Vselej, ko so prišle želje in nade, zadeve dolenjskih pokrajin v pretres, vzdignil se je dolenjskih mest poslanec in zapisniki sej kažejo, da nikdar ne zastoj! Naprava

vasi, bila bi zdaj po polnem olikana deklica", odgovori guvernanta.

"Za božjo voljo, kako sem jo mogel tedaj sem pripeljati, ko sem sam živel med ljudmi kot desetnik? Tu sem obogatel ter pisal ženi in hčeri, da bi prišli v Pitjero. Kako pa je kaj z igranjem na glasoviru? Ali kaj napreduje?"

"Uže umejem, očka, igrati valček mižé," pobaha se hčerka.

"Slišal sem samo mimogredé. . . . Zakaj pa se obotavljaš? Ne boj se!"

"Igranju na glasoviru se je težko priučiti pri vašem priganjanji," nadaljuje guvernanta.

"Pri kakem priganjanji? Morebiti hočem hčer razvaditi? Le reci — takoj ji sežem v . . ."

"Le drznite se: celi teden niste dovolili igrati, da, še celó ključ od glasovira ste vteknili v svoj žep. V godbi je treba vaje in ročnosti."

"Vender ne boš zahtevala, da bi jej dovolil prvi teden velikega posta brenkati na fortepiano? Povej mi, za Boga, kake napade imaš. Če je morebiti tam pri vas na švicarskem take nezbož-

poljedelske, oziroma vinorejske šole na Dolenjskem bila je povod izvrstnemu govoru našega poslanca; preložitev državne dolenjske ceste čez Gorjance bila mu je velika skrb, in njemu se imamo zahvaliti, da stoji ta zadeva dan danes tako ugodno. Posebno pa povdarjam njegove govore o dolenjski železnici; tu je razvijal nazore, katere je burno odobraval vsa visoka zbornica. Ideje, koje je razvijal v onih govorih, bile so z veliko pohvalo vsprejete, in ako so pozneje ravno iz tega delali nasprotniki glavni kapital, ne smemo pozabiti, da so v svoji strankarski strasti izruvali le posamezne besede iz njegovih govorov in člankov ter jih potem v popolno nasprotnem zmislu uporabljali za volilno orožje. Nazore, katerim so takrat ploskali, pobijali so pozneje, meneči, da se mi Dolenjci ne spominamo več prvotnih besed našega poslanca, in da ne znamo ceniti njegovih argumentacij. Upam, da so se varali pri večini zavednih dolenjskih volilcev!

Predaleč bi prišel, ko bi hotel še podrobneje naštevati zasluge, katere si je naš deželni poslanec pridobil za naše pokrajine; upam, da bodo dostovale te črtice. Rad bi tudi še opisal njegovo uspešno delovanje za vso slovensko kranjsko domovino ter posebno povzdignil njegov govor o velevažni volilni reformi, ki nam pravičneje razdeli ustavne pravice — a namen svoj bi s tem uže prekoračil. Hotel sem le pokazati svojim dolenjskim rojakom, da mož, kateri stopa pred nas kot kandidat za državni zbor, zasluži naše zaupanje v polni meri. Kjerkoli je bila prilika, pokazal je srce za našo ubogo Dolenjsko; kjerkoli je bilo umestno, dvignil je slovensko zastavo visoko k višku in stal neupogjen na narodnem programu. Več menda pač ne more zahtevati najstrogejši dolenjski volilec od svojega poslanca! Naj nas nikar ne moti, da nasprotniki uporabljajo vse mogoče orožje zoper prof. Šukljeta, da mu očitajo grehe, katere je izmislila le strankarska fantazija. On je pokazal, da mu je naš kraj in slovenska domovina bila vedno pri srcu, pokazal neštivilnokrat v sijajnih govorih in vztrajnem delovanju. Zato gremo zanj na volišče in hočemo pokazati, da želimo moža za poslanca, čegar delovanje jasno priča, da talent in delavnost nikdar nista brez vspeha; ki je s svojim postopanjem znal si pridobiti spoštovanje in naklonjenost vseh krogov, z njo pa jedino mogoči pogoj za vspehe svojega truda. Če stopimo k volilni mizi za prof. Šukljeta, vodi nas prepričanje, da storimo s tem narodno dolžnost, da si zberemo moža, ki ne bode le dolenjskim pokrajinam, temveč vsej slovenski domovini obilno koristil. V to pomozi Bog in dan 2. junija!

nosti v nepravi veri možno delati, pa pri nas ni takó, mi smo pravoslavni, in v prvem postnem tednu še z oljem nismo jedli zabeljeno, in ti hočeš kar naenkrat godbo. . . . Ti bi jo hotela še na veliki petek. . . . Zaradi tacega pregrešnega privoljenja mogla bi se mi kaka nesreča pripetiti, da bi novci, katere sem v potu pošteno pridobil, bili vrženi skozi okno. V drugem tednu velikopostnem si za igranje na piano Bogu odgovorna. In kako je kaj s francoščino?"

"Učim jo in se trudim."
"Koliko besed si jo uže naučila?"
"Zdaj uže čita in umeje nekatere fraze, katere jej povem."

"Čitati je nikar ne uči. Čitanja jej ne treba, da le umeje francoski govoriti. Ženin ne bode zahteval čitanja. On potrebuje toli francoskega kramljanja. Toda to ti povem: da dvojim. Kako neki poučuješ francoski in nemški, ko si švicarka? Prosim te, da bi je ne učila švicarski. Mi švicarskega jezika ne trebamo."

"V Švici švicarskega jezika ni, ondí se govori francoski in nemški."

"Vrag se vse nauči."

"Lažeš. Lačne krave ne prisiliš jesti ribjo juho. Rajši je vmesivo iz otrób. Toda, čemu tú na dolgo govoriti! Povedi mi rajši, Berta Fedotovna, to-le: Kako je kaj s hčerjo v naukih? Napreduje li?"

"V teh letih je težko se vsemu naenkrat priučiti, ako učenka ni marljiva. Saj je uže dorasla devojka."

"Tedaj jo pa strahuj, reci jej: Ako se, Dominika, ne boš učila, bosta pa z ato zaples . . ."

"Takó! To je lepo, tacih turških surovostij se posluževati pri lastni hčeri!" oglesi se devojka.

"Se vé da, ko se ne učiš?" pravi kupec.
"Berta Fedotovna, poučuj jo bolj v dvorljivosti, in v francoščini in nemščini, toda tega nebesnega zvezdoslovja z mikroskopom je ni treba učiti. Saj to še dečku škoduje, zvezde šteti, kaj še le dekletu, katero so pred tremi leti pripeljali iz vasi, še pamet bo izgubila. Glavna stvar je, da si prilaisti dvorljivo občevanje z gosti."

"Ko bi jo bil v devetem letu dovedli sem iz

Iz Bolgarije.

O političnem življenju v Bolgariji poroča dopisnik „Pol. Corr.“ iz Sredca: Obisk, katerega sta rumunski kralj in kraljica povodom potovanja švedske kraljice napravila knezu Aleksandru, napravil je v političnih krogih Bolgarije kakor tudi pri prebivalstvu sploh izvrsten utis, kateri se je tudi pokazal v sijajnem vsprejemu, kateri se je napravil visokim gostom.

Knez Aleksander nadaljuje svoje potovanje po deželi. Dne 20. maja zapustil je Gabrovo, njegov prihod v Sredci se bode morda za jeden dan zakasnil, ter pride knez sim še le dne 29. t. m. Ministerski predsednik Karavelov objavlja mnogobrojne telegrame, kateri poročajo o vsprejemu, kateri se je knezu povsodi pri prebivalstvu, tudi pri mohamedanskem, priredil. Pri Mohamedancih napravilo je izvrsten utis osebito to, da je knez v Eski-Džumaji in Osman-Bazarji obiskal mošeje.

Kakor poročajo razni listi, je baje knez Aleksander poslal Sultanu telegram, v katerem ga nagovarja, naj se za Usküb in Ohrido imenovanim bolgarskim škofom podeli berat (nadomestilno pismo). In to poročilo je skoro gotovo istinito. Povodom Cirilove in Metodove slavnosti po narodu v Sredci in v vsej Bolgariji prirejene manifestacije v tem zmislu imele so tako resen značaj, da jih bode knez pač težko prezreti mogel. Želeti bi bilo pač, da Turčija pomiri razburjene duhove v Bolgariji s tem, da podeli omenjene berate, kajti drugače se vznemirjenost med Bolgari pač ne bode tako kmalu polegla.

V „Makedonskem Glasu“ čitati je bilo pred kratkim to-le: „Pri zdanjih političnih razmerah, katere je napravilo reševanje afganskega vprašanja za Evropo in osebito za Rusijo, je mnogo upanja za uspešen upor v Macedoniji — jedino sredstvo, s katerim bi se mogla, kakor smo se mogli prepričati, zboljšati neznosna usoda naših macedonskih bratov — in nadeje v to mer so bolj opravilne kot kedaj. Naša sveta dolžnost je torej, da ne izpustimo tega ugodnega trenutja, marveč da sami pričnemo, in ni najmanjše dvojbe — vojske, katere je bojevala do zdaj Rusija na balkanskem poluotoku, to dosta jasno dokazujejo — da bode, kadar se jedenkrat prične narodno gibanje in se pokaže potreba po ruski pomoči, Rusija svojo mogočno in rešilno roko razprostrla nad našimi nesrečnimi, v Macedoniji ginjajočimi brati.“ Upa se skoro lahko, da bodo ruski diplomatje prvi, kateri bodo proti enakemu pozivu ugovarjali. Kar se tiče bolgarske vlade, je uže zdavna kategorično izjavila, da obsoja vsako uporno gibanje v Macedoniji ter da bode, če se pokaže potreba, na mejah Bolgarije ukrenila energične naredbe, da se uduši upor.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Pri včerajšnjih volitvah iz kmetskih občin na Goriškem izvoljena sta bila dr. Tonkli in Valussi, kandidata, za katera je glasovala narodna stranka. V zapadni Istri bil je izvoljen Franceschi, torej je podlegel po „Edinosti“ priporočan kandidat Spinčič, voljen pa je bil v istočni Istri narodni kandidat Vitežič. — V Bukovini izpale so volitve takó-le: V kmet-skih občinah Črnovice-Storocinetz-Seret, kjer je bil do zdaj izvoljen Tomaszczuk, dobil je izmed 368 oddanih glasov Jan. Lupul (narodno-konservativni Rusin) 260 glasov, torej je izvoljen; nasprotni liberalni kandidat je dobil 205 glasov. Trgovinski minister baron Pino izvoljen je jednoglasno zopet v dozdanjem volilnem okraji Radavci-Salka-Gurahumora-Kimpolung. — V Trstu v prvi volilni skupini bil je izvoljen liberalec Rafael Luzzato s 103 glasovi izmed 123.

Tuje dežele.

Čas novih volitev za prusko poslansko zbornico se še ni določil. Misli pa se, da se bodo volitve vršile še proti koncu oktobra. Če se bode to zgodilo, sniti se bode mogel pruski deželni zbor še le v drugi polovici novembra.

Zdravstvena komisija v Rimu je predvčeranjim sklenila, naj se vse reči dobro osnažijo in desinficirajo ter se osebe pregledajo, predno odide kaka ladija na morje.

Pariz živi v velikem nemiru in bojzani; vedno so še živo v spominu Parižanom krvavi dogodki od nedelje. Vender še ni dosti upanja, da bi se bila razburjenost komunardov polegla. V ponedeljek pokopali bodo Viktorja Hugota, in o tej priliki bodo se baje vršili zopet krvavi prizori. Kakor smo uže poročali, se je o izgredivih na pokopališči Père-Lachaise govorilo uže v poslanski zbornici, in vladi izrekla se je o tej priliki zaupnica. Zbornica izrekla je z ogromno večino vladi zaupnico za odločno postopanje, da se narodni zastavi pridobi spoštovanje; vender ni nobene stranke zadovoljil govor, katerega je govoril nasproti napadom levice na policijo minister za notranje zadeve, Allain-Targé. Če se bodo pri pogrebu Viktorja Hugota zopet ponavljali izgredivi, moral bode odstopiti ta minister, in morda celó vse ministerstvo.

Dopisi.

V Rudolfovem 28. maja. (Izv. dop.) Zdaj so volitve za kmetske občine končane, zdaj lahko govorimo o naših poslancih za te občine. V Rudolfovem se je izvolil gosp. Pfeifer. Njemu priporočamo, da bo resno zastopal tudi dolenske osredne okraje in da ne bo ravnal po tem, kakor je bilo soditi po njegovih besedah, katere je rabil nedavno v novomeškem kapiteljnu nasproti županu B., namreč, da „Novomeščanom ni treba železnice“.

nima besedij o jedilih? Nu, kako se pa imenujeta po nemški „maslenka“ in „kolač“?

„Tudi nemščina nima pravega“ izraza za besedi „maslenka“ in „kolač.“

Kupec razpně roki:

„Sedaj imam pa dosti, mamzel! Prišli ste mi ravno prav!“ vsklikne on. „Oj ta znalost jezikov!“

„Dominika,“ obrne se skoro v solzah guvernanta k svoji gojenki. „Prečitajte svojemu očetu francoske verze.“

„Z verzi mi nikar ne kazi zob!“ huduje se kupec. „Ne maram verzov, nego „kolače“ in „maslenke“!“

Guvernanta si zakrije objokane oči z robcem in vzdignivši se s stola, odide iz izbe.

„Vselej jo do solz mučite!“ reče hči in gré za njo.

„Za svoje denarje, a ne za tuje . . .“ odgovori kupec, spije sklenico, ostatek čaja pa zlije iz nje v čašo za splakovanje ter jo podá zopet svoji ženi, rekóč: „Še nalij!“

Naj ga nikdar ne moti, da je njegovim besedam pritrdjeval nek njegov prijatelj, pristavlja: „Dajte Novomeščanom rajši jeden koš cekinov za popraviljanje njih bajt.“ Če bo gosp. Pfeifer res vse storil, kar nam je po srečni zmagi obetal pri pogostovanji volilcev njegov namestnik in glavni govornik, vseskozi narodni in slovenski gosp. Ogulin, potem znamo mi Dolenjci še pričakovati srečnejših dnevov.

V Trebnjem je zmagal gosp. Hren z 94 proti 43 glasovom. Tudi njemu priporočamo, da izvrši, kar je v programu obljubil, kar nimamo povoda dvojiti.

Domače stvari.

— (Nj. c. kr. visokost gosp. nadvojvoda Rainer) dospel je danes v jutro z vlakom iz Koroske. Na kolodvoru vsprejeli so nj. visokost gospod deželni predsednik baron Winkler in poveljnika obeh deželnoobrambenih batalijonov. Pred poludnem ogledaval je nj. visokost g. nadvojvoda dotična deželnoobrambena batalijona; navzočen je bil tudi nj. ekscelenc baron Reinländer in drugi vojniški dostojanstveniki. V avdijenci vsprejel je nj. visokost g. nadvojvoda gospoda deželnega glavarja g. grofa Thurna in mestnega župana g. Grassellija. K obedu v hotelu „pri Slonu“ povabljeni so bili gospod deželni predsednik, nj. ekscelenc baron Reinländer in drugi dostojanstveniki. Ob 3. uri popoldne odpeljal se je nj. visokost gosp. nadvojvoda v Pešto. Na kolodvoru naklonili so se mu pred odhodom od tu gosp. deželni predsednik baron Winkler, nj. ekscelenc baron Reinländer, deželni glavar grof Thurn, mestni župan Grasselli, poveljnika obeh brambovskih batalijonov in več gospodov brambovskih častnikov.

— (Meščanstvo ljubljanskega mesta) podelilo se je v včerajšnji tajni seji mestnega odbora naslednjim gg.: Lorenc Blaznik, kupčevalec, Fran Cacak, pek in hišni posestnik, in g. J. C. Rögerju trgovcu in hišnemu posestniku.

— (V občinsko zvezo ljubljanskega mesta) bili so v včerajšnji tajni seji mestnega odbora sprejeti gospodje: Matija Vodnik, kamenosek in hišni posestnik; Alojzij Tornago, c. kr. major v 20. pešpolku; Ignacij Valentinčič, hišni posestnik in glavni agent; Anton Mlakar, krojač, in Janez Papež, sodar.

— (Državnozborske volitve.) Narodni osrednji volilni odbor sklical je danes na 7. uro zvečer shod zaupnih mož v čitalniško dvorano, da se posvetujejo o državnozborski volitvi v Ljubljani.

— (Duhovenske zadeve v lavantinski škofiji.) V novomašnike posvečeni bodo naslednji gospodje bogoslovci iz tretjega leta: Gaspar Kačičnik iz Dramelj, Jakob Kavčič od sv. Petra pri Radgoni in Andrej Keček iz Ormoža; razen teh še štirje gospodje iz četrtega leta. — Ordonacije vršile se bodo v Mariboru dne 14., 16. in 18. julija. — Gospod Jurij Vtičar postal je župnik pri Sv. Ani v Prevorji.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 30. maja. Drugi volilni okraj kmet-skih občin v Bukovini izvolil je zopet poslancem Zotto.

London, 30. maja. „Daly News“ pripoveduje iz najboljšega vira, da včeraj došli ruski odgovor na angleške protipredloge gledé afganske meje sprejemlje te predloge ter torej rešuje mejno vprašanje na zadovoljiv način. Merušak in Culfikar ostaneta pri Afganistanu. Glavne točke meje so se konečno določile, pogajanja vršijo se mirno in prijazno, tako da je pričakovati kmalu ugodne rešitve tega tako kočljivega in perečega vprašanja.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 30. maja.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	82.50
„ „ „ „ srebru	82.95
Zlata renta	108.90
5% avstr. renta	98.45
Delnice narodne banke	861.—
Kreditne delnice	288.20
London 10 lir sterling	124.20
20 frankovec	9.85 ⁵
Cekini c. kr.	5.85
100 drž. mark	60.90

„Krasna dežela je to, nima-li svojega lastnega jezika! Toda meni se dozdeva, da je to inače, Berta Fedotovna. Kako bi mogla biti kaka dežela brez jezika! Saj se Olončani razgovarjajo po olonski.“

„Verjemite ali ne,“ odgovori razžaljena guvernanta.

„I čemu se jeziš? Takó je tudi!“ kriči kupec ter nadaljuje: „Tekój pričnem eksamen, ali učiš hčer francoski. No, pogovarjaj se z njo, jaz bom poslušal.“

„Očka, saj ne znate francoski!“ pravi hčerka.

„Naj znam ali ne; sličnost zvokov vender čujem. Nu, pst! Začni z madamo o čaji po francoski. Predvsem kako se po francoski zóve maslenka?“

Dekle pogleda vprašaje guvernanko.

„V francoščini ni besede maslenka,“ odgovori guvernanta.

„Maslenke ni v francoščini? Kaj pa mečkaš! Na vse zadnje ni tudi „kolača“?“

„Tudi kolača ni.“

„Sedaj ti verjemem. Kakošen jezik je to, ki

Umrlí so:

V vojaški bólnici:

Dné 28. maja. Josip Matjévič, c. kr. nadporočnik, 27 l., črevesna tuberkuloza in plučni edem.

Zahvala.

Živo ginjeni po brezštevilih dokazih toli prísrečnega sočutja o prebriski izgubi našega neizmerno ljubljenega, nepozabljivega soproga, oziroma očeta in brata, gospoda

Martina Baudeka

izrekamo vsem, ki so ga tako v mnogobrojnem številu spremili k poslednjemu počitku, posebno preč. duhovščini, občanom, ki so ga nosili in svetili, gospodom odborikom posojilnice ljubljanske okolice, slav. okrajnemu cestnemu odboru, slav. odboru šišenske čitalnice, gospodom pevcem za ginjaivo petje, dariteljem mnogih prekrasnih vencev in sploh vsem, kateri so na kakeršnikoli način svoje sočutje skazali, našo najiskrenejšo zahvalo.

V Vodmatu 27. maja 1885.

(91)

Žalujoča rodbina
Baudekova.

Blago za obleke

le iz trajne ovóje volne, za moža srednje velikosti

3-10 metrov { za gl. 4,96 iz dobre ovóje volne;
za } 8,- } boljše }
jedno obleko { } 12,40 } jako fine } }

Popotne ogrinjače, komad po gl. 4, 5, 8 in do gl. 12,— Najfineje obleke, hlače, prevlekače ali svrhne sukne, blago za sukne in dežne plašče, tifl, loden, komis, predenino, cheviot, tricot, ogrinjače za dame in biljardne preproge, peruvien, toskin priporočá

Ustanovljeno

Jan. Stikarofsky

— 1886 —

fabriška zaloga v Brnu.

Vzorki franco. Vzorki (ogledniki) razpošiljavajo se gg. krojaškim mojstrom **nefrankovano.**

Pošiljatve proti povzetji čez 10 gl. franco. V zalogi imam sukna vedno za več nego 150000 gl. av. v. in umeje se, da mi pri veliki svetovni trgovini ostane mnogo suknjenih **ostankov**, dolžih od 1 do 5 metrov, in sem torej primoran, take ostanke po **jako nizkih fabriških cenah** razpečavati. Vsak pametno misleč človek mora sprevideti, da od tako malih ostankov **ni možno** razpošiljati **vzorkov** na ogled, ker bi marveč vsled nekoliko stotin naročenih teh vzorkov ne ostali v kratkem nijedni vzorki a je torej skozi in skozi **sleparija**, ako firme suknene blaga inserirajo suknene ostanke; v tacihi slučajih so vzorki odrezani od celih kosov a ne od ostankov, torej je namen takega postopanja očividén.

Ostanki, ki ne ugajajo, se zamenjavajo ali pak se pošlje nazaj denar.

Dopisi vzprejemljí se v nemškem, ogerskem, českem, poljskem, laškem in francoskem jeziku.

V Ameriko

pride najceneje, kdor se obrne na **Arnolda Reifa**, Dunaj, L., Pestalozziggasse 1, najstarejša tvrdka te vrste. **Natanóneje izpovedbe in prospekti zastonj.** (22) 50—13

Jaz Ana Csillag

s svojimi velikansko dolgimi Loreley-lasmi, koji so vsled porabe od mene izumljene pomade za rast las tekóm 14 mesecev zrastle za 185 cmtr. ter postali takó gosti, da so mi zaradi teže morali izstriči tri kite.

To pomado za rast las preiskavali in razkrojévali so najznamenitejši strokovnjaki mediciničnih fakultet ter jo uznali ne samo za po polnem neškodljivo, nego tudi za **izborno**. Ista pospešuje rast las, krepi lasne koreninice in je **najbolje sredstvo zoper izpadanje las** in izborno učinkuje tudi na plešaste glave, redke brke in brado. Zeló udana **Ana Csillag**.

Razpošilja se v vse dele sveta proti naprej vposlani gotovini ali povzetji. (85) 8—3

Csillag & drug., Budimpešta, Kraljeva ulica 26. Cena lončku: 50 kr., 1 gold. in 2 gold. z rabilnim navodom.

Analitično-kemično preiskali in odobrili gospodje: **Dr. Th. Werner**, vodja kemično-analitičnega in politehničnega zavóda v Bratislavu; **dr. Lev Liebermann**, profesor in vodja kemično-analitične kr. oger. državne poskusne postaje v Budimpešti, in **Jos. Szavosuk**, prof. kemije v Budimpešti.

Glavno zalogo v Ljubljani imata: Karol Karinger, «pri knezu Milošu», in Josip Obreza, frizér.

Velikanske izgube, katere so zadele véliko londonsko tovarno za železne meblje, **Godoridge Brothers and Comp.**, pri najnovejšem padcu glasgovske banke, so isto tako silno omajale, da je sklenila, tovarno zapreti ter velikansko zalogo, zlasti pri vseh izložbah s zlatimi kolajnami odlikovanih mebljev za četrti del pod tovarniško ceno po polnem razprodati. Prodajam torej pri meni od gori omenjene hiše v zalogi se nahaja-

Postelje so skoro tu narisani slične.

joče čudalepe 400 železne postelje za odrasčene (nedosežna krasota za vsako stanovanje in sobo) po bajevidi, tú še nečuvveni smešni ceni, komad le po 8 gl. (prejšnja cena 30 gl. 50 kr.) Izvršujem tudi posamezna naročila, dokler zadostuje zaloga, v vedno izbornih in brezhibnih izvodih takoj proti vpošiljatvi gotovine.

F. Bugányi

zaloga strojev, Dunaj, Landstrasse, Krieglergasse.

Zlasti spomladi in poleti se železnim posteljam, ker za vse slučaje vedno podájejo varnost zoper mrčese in nesnažnost, dalje nepokonešljivo vztrajejo in se mogó lehko skupaj skladati, dáje prednost pred lesenimi. (21) 10—10

Cesarsko in eksportno

pivo

v steklenicah priporočá

A. Mayerjeva

trgovina piva v steklenicah

v Ljubljani. (1) 51—23

Zobe in zobovje

vdevlje po najnovejšem ameríkansem načinu brez vsakih bolečin ter izvršuje plombovanja (38) 17

zobozdravnik **A. Paichel**,

poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Račune, kuverte, vizitke, sploh vsakovrstne tiskovine izgotovlja v mičnej izvršbi in po nizkih cenah **tiskarna Kleinmayr & Bamberg** v Ljubljani.

V našem založništvu je izišel na svitlo

drugi pomnoženi natis:

Poezije S. Gregorčič-eve.

Elegantno vezane in z zlatim obrezkom stanejo

2 gl., nevez. 1 gl. 20 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica v Ljubljani.

Zaloga zemljevidov

c. kr. generalnega štaba.

Mera 1:75000.

Listi so po 50 kr., zloženi za žep, prilepjeni na platno po 80 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova

knjigarna v Ljubljani.

J. pl. Trnkóczy, lekar pri „pri zlatem samorogu“ priporočá in razpošilja s postnim povzetjem

Marijacejske kapljice za želodec,

katerim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten vseh pri vseh boleznih v želodcu in so neprekosljivo sredstvo zoper: **mankanje slasti pri jedi, slab želodec, urák, vetrové, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavoból, kró v želodcu, bitje sroa, zabasanje, gliste, bolezní na vranici, na jetrih in zoper zlato žilo.** — 1 Steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gl., 5 tucatov samo 8 gl. **Svarilo!** Opozorjamo, da se tiste **istinite Marijacejske kapljice** dobivajo samo v lekarni pri „**Samorogu**“ zraven rotovža na Mestnem trgu v Ljubljani pri **J. pl. Trnkóczy-ju**. Razpošiljava se le jeden tucat.

Cvet zoper trganje

je odločno najboljšé zdravilo zoper protín ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križu ter živcih, otekline, otrpnele ude in kite itd., malo časa, če se rabi, pa mine po polnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „**cvet zoper trganje po dr. Malihu**“ s zraven stoječim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.

Planinski zeliščni sirop kranjski, izboren zoper kašelj, hripavost, vratoból, prsne in plučne bolečine 1 steklenica 56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Pomuhljevo

(8) 10

ribje DORSCH olje

najboljšé vrste, izborno zoper bramore, pljučnico, kožne izpuške in bezgavne otekline. 1 steklenica 60 kr., 1 velika 1 gold.

Salicilna ustna voda

najboljšé za ohranjenje zob ter zobnega mesa in takoj odpravi smradljivo sapo iz ust. 1 steklenica 50 kr.

Kri čistilne kroglice

ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se uže tisučkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobólu, otrpnenih udih, skaženem želodcu, jetrih in obistnih boleznih, v skatulah à 21 kr.; jeden zavoj s 6. skatuljami 1 gold. 5 kr. Razpošilja se le jeden zavoj.

Naročila z dežele izvrše se tekoj v lekarni pri „**Samorogu**“ **Jul. pl. TRNKOCZY-ja** na Mestnem trgu v Ljubljani.